

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Asan/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201008
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Berthotyová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1017201008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: U.. X. T., adresa trvalého pobytu: T. XX, XXX XX X. C., dátum narodenia: XX. U. XXXX, zastúpeného: JUDr. Marián Jusko, so sídlom: Račí potok 3, 040 01 Košice, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod reg. č. 6346, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-12/2017/OPK, zo dňa 28. marca 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/129/2017-305, zo dňa 16. júna 2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1017201008.2 takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky žalobcovi priznáva právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Riaditeľ úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej len „správny orgán“) vydal disciplinárny rozkaz č. 3 zo dňa 15. decembra 2016 (ďalej len „disciplinárny rozkaz“), ktorým uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v účinnom znení (ďalej len „zákon o štátnej službe“), zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov, za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona o štátnej službe. Disciplinárneho previnenia sa mal dopustiť tým, že si nesplnil úlohu uloženú nadriadenému v I. časti písm. a) 3. bode rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s požívaním alkoholu alebo iných návykových látok v účinnom znení, podľa ktorého je nadriadeným uložené pravidelne vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených príslušníkov Policajného zboru (ďalej len „policajť“) na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom s povinným vyhotovovaním záznamov o skúškach s uvedením zistení a prijatých alebo navrhnutých opatrení, pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností aj počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov, nakoľko u bývalého riaditeľa Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Prešov U.. L.. E. P., ktorý bol priamo podriadený žalobcovi, nebola od 1. januára 2015 až do 29. februára 2016 vykonaná dychová skúška, čím sa dopustil porušenia § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a), d) zákona o štátnej službe; vykonal hodnotenie vedúceho oddelenia hraničnej a cudzineckej polície Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov podľa nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru v účinnom znení (ďalej len „nariadenie č. 118/2013“), čím došlo k porušeniu čl. 2 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorého hodnotenie vykoná

bezprostredne nadriadený policajta, podľa služobného zaradenia, popisu služobnej činnosti a uložených úloh, čl. 6 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorého písomný záznam hodnotení policajta vypracováva bezprostredne nadriadený a porušeníu čl. 5 pokynu prezidenta Policajného zboru č. 125/2013 o podrobnostiach k testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru v účinnom znení, podľa ktorého bezprostredne nadriadení, ktorí nie sú uvedení v čl. 3 alebo 4, hodnotia policajtov, ktorých priamo riadia, podľa interných predpisov, čím sa dopustil porušenia § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a) zákona o štátnej službe;

v záznamoch o hodnotení policajtov č. PPZ-HCP-PO1-84-004/2016 a č. PPZ-HCP-PO1-84-005/2016 boli i napriek všetkým 20 správnym vypracovaným otázkam testu policajti hodnotení len 9 bodmi, čím došlo k porušeniu ustanovenia čl. 3 ods. 4 nariadenia č. 118/2013, kde je okrem iného uvedené, že znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov, interných predpisov a informácií potrebných na riadny výkon štátnej služby sa overujú písomným testom s poukazom na bod 3.6 prílohy k pokynu prezidenta Policajného zboru č. 125/2013, v zmysle ktorého test obsahuje 20 otázok, pričom každá otázka má hodnotu 0,5 bodu, čím sa dopustil porušenia § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a) zákona o štátnej službe;

vyslal policajtov služobne zaradených do Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, ktorí nemali vydané splnomocnenie, resp. im nebol vydaný príkaz na vykonávanie kontrol v zmysle nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 40/2015 o operatívnych kontrolách vykonať kontrolu v dňoch 26. novembra 2015, 9. decembra 2015 a 12. decembra 2015 na Oddelení cudzineckej polície Policajného zboru Prešov, v dňoch 26. augusta 2015, 22. novembra 2015, 29. novembra 2015, 7. decembra 2015 a 11. decembra 2015 na Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko, v dňoch 3. júna 2015, 26. novembra 2015, 9. decembra 2015 a 9. januára 2016 na Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Poprad - letisko a v dňoch 28. novembra 2015, 1. decembra 2015, 5. decembra 2015, 17. januára 2016 a 22. januára 2016 na Oddelenie azylu Policajného zboru Humenné, čím došlo k porušeniu čl. 3 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 40/2015, podľa ktorého operatívne kontroly vykonávajú vedúci v rozsahu svojej riadiacej pôsobnosti, zamestnanci útvaru kontroly podľa čl. 4, zamestnanci odborných útvarov v rozsahu splnomocnenia upraveného interným predpisom vedúceho oprávneného vydať splnomocnenie podľa čl. 5 alebo príkazu vydaného pre vykonanie konkrétnej operatívnej kontroly vedúcim oprávneným vydať príkaz podľa čl. 5 a zamestnanci pri riadiacej činnosti, ktorej je kontrola neoddeliteľnou súčasťou, len v rozsahu tejto riadiacej činnosti s poukazom na čl. 5 ods. 1 predmetného nariadenia, podľa ktorého zamestnanci organizačných zložiek Prezídia Policajného zboru, okrem zamestnancov odboru kontroly Prezídia Policajného zboru, vykonávajú operatívnu kontrolu na základe splnomocnenia alebo príkazu prezidenta Policajného zboru, na organizačných zložkách Prezídia Policajného zboru, zariadeniach a organizáciách v pôsobnosti Prezídia Policajného zboru, útvaroch Policajného zboru a ich organizačných zložkách, na základe príkazu ministra vnútra Slovenskej republiky vykonávajú v osobitných prípadoch operatívnu kontrolu s pôsobnosťou ustanovenou týmto príkazom, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a) zákona o štátnej službe;

dňa 26. februára 2015 vyslal policajtku služobne zaradenú na Riaditeľstve hraničnej a cudzineckej polície Prešov, ktorá nemala vydané splnomocnenie na vykonávanie neplánovaných a operatívnych kontrol podľa nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 82/2011 o vykonávaní neplánovaných a operatívnych kontrol vykonať kontrolu na Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Košice - letisko, čím došlo k porušeniu čl. 3 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 82/2011, podľa ktorého neplánované a operatívne kontroly na ministerstve vykonávajú zamestnanci útvaru kontroly podľa čl. 4, vedúci na všetkých stupňoch riadenia a zamestnanci odborných útvarov v rozsahu splnomocnenia upraveného interným aktom riadenia vedúceho oprávneného vydať splnomocnenie podľa čl. 5 s poukazom na čl. 5 ods. 6 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 82/2011, v ktorom je okrem iného uvedené, že zamestnanci Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru vykonávajú neplánované a operatívne kontroly na úseku výkonu štátnej služby patriacej do ich pôsobnosti a úloh súvisiacich s výkonom štátnej služby na základe splnomocnenia prezidenta Policajného zboru na organizačných zložkách v ich pôsobnosti, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a) zákona o štátnej službe.

Žalobca sa voči disciplinárnemu rozkazu odvolal.

2. Žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-12/2017/OPK, zo dňa 28. marca 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) podané odvolanie zamietol a disciplinárny rozkaz potvrdil podľa § 243 ods. 4 zákona o štátnej službe.

II. Konanie pred správnym súdom

3. Žalobca podal voči rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu vo veciach správneho trestania na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“). Podľa jeho názoru v disciplinárnom rozkaze ako aj rozhodnutí žalovaného existuje závažný rozpor výrokovkej časti s odôvodnením, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, nedostatočne zistenom skutkovom stave, správny orgán sa nevysporiadal so skutočnosťami, na ktoré žalobca poukazoval, preto sú disciplinárne rozhodnutie a rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné i zmätočné. Žalobca tiež tvrdil, bolo porušené jeho ústavné právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu. Navrhol, aby správny súd rozhodnutie žalovaného spolu s disciplinárnym rozhodnutím zrušil.

4. Správny súd rozsudkom č. k. 5S/129/2017-305, zo dňa 16. júna 2020, ECLI:SK:KSBA:2020:1017201008.2, (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s disciplinárnym rozhodnutím podľa § 191 ods. 1 písm. c) - f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“) a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Svoj rozsudok odôvodnil tým, že

- z preskúmaných rozhodnutí nevyplýva, či žalobca realizoval povinnosť vykonať dychovú skúšku vo vzťahu ku všetkým podriadeným, alebo iba niektorým z nich. Samotná skutočnosť, že žalobca nevykonával dychovú skúšku vo vzťahu k jednému z podriadených, ešte nemusí znamenať porušenie mu vytýkanej povinnosti,

- v disciplinárnych rozhodnutiach pri všetkých výrokoch absentuje, ktoré konkrétne povinnosti ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe a pri prvom skutku aj povinnosti ustanovené v § 49 ods. 1 písm. d) zákona o štátnej službe mal žalobca porušiť,

- nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorých porušenia sa mal žalobca dopustiť, sú internými právnymi predpismi. Nie sú bežne dostupné a nie sú ani súčasťou administratívneho spisu. Z tohto dôvodu rozhodnutie žalovaného ako aj disciplinárne rozhodnutie nemajú v tejto časti oporu v administratívnom spise,

- žalobca nariadil vykonávať kontroly na základe rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 100/2015. Nebolo potrebné, aby osoby vykonávajúce kontroly mali osobitné splnomocnenie, nakoľko v súlade s čl. 5 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 40/2015 operatívna kontrola sa vykonáva aj na základe príkazu prezidenta. Teda nielen na základe splnomocnenia. S uvedeným sa žalovaný nevysporiadal,

- žalovaný nevykonával žiadne dokazovanie a vychádzal len z protokolu o vykonaní úradnej kontroly,

- pri ukladaní výšky trestu správny orgán mal posudzovať, či dovtedy žalobcovi uložené výčitky už neboli zahľadené podľa § 61 zákona o štátnej službe. V disciplinárnom spise sa nenachádza prehľad o disciplinárnych opatreniach žalobcu,

- nebolo preukázané, že žalobca bol s internými predpismi, ktorých porušenie sa mu kladie za vinu, riadne oboznámený,

- bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že pri nahliadaní do administratívneho spisu mu nebolo umožnené nahliadať do všetkých listín.

III. Kasačná sťažnosť žalovaného, stanovisko žalobcu

5. Žalovaný podal voči rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 písm. g) SSP. Navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok správneho súdu a vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný v kasačnej sťažnosti vzniesol nasledovné námietky:

- u L.. E. P. nebola vykonaná viac ako 14 mesiacov žiadna dychová skúška, čo je v rozpore so znením I. časti písm. a) bodu 3 rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002, podľa ktorého je nadriadeným uložené jej vykonávanie na pravidelnom základe,

- podpisom žalobcu zo dňa 10. marca 2015 je potvrdené riadne oboznámenie sa žalobcu s rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002,

- z čl. 2 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 118/2013 vyplýva, že hodnotenie policajta vykonáva bezprostredne služobne nadriadený policajt, preto U.. U. X. mal byť hodnotený zástupcom riaditeľa Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov,

- tým, že prišlo k hodnoteniu 9 bodmi v prípadoch dvoch policajtov, napriek tomu, že predmetní policajti mali všetky odpovede správne, prišlo k porušeniu čl. 3 ods. 4 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 118/2013,

- je nepochybné, že zamestnanci, ktorí boli vyslaní na výkon kontroly, mali povinnosť mať splnomocnenie a týmto splnomocnením nedisponovali,

- podklady pre rozhodnutie vychádzali z kontroly, pričom takéto podklady tvoria dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci,

- pri ukladaní pokuty bolo zohľadnené, že žalobca sa v minulosti dopustil protiprávneho konania. Za to mu boli v roku 2015 uložené dve výčitky a v roku 2016 disciplinárne opatrenie.

6. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení stotožnil s rozsudkom správneho súdu. Poukázal na to, že nebolo preukázané jeho oboznámenie sa s internými právnymi predpismi. Vo vzťahu k vykonanej dychovej skúške nie je zrejmé, čo vlastne porušil. Pri skutku týkajúcom sa výkonu kontroly poukázal na rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 100/2015, ktorý ho oprávňoval k nariadeniu výkonu kontroly. Pri ukladaní trestu sa podľa žalobcu nemalo prihliadať na výčitku žalobcovi uloženú v roku 2004, nakoľko tá mala byť v súlade s § 61 ods. 1 zahľadená. Z administratívneho spisu mu bolo umožnené robiť si len výpisky, čo je zužujúce poňatie § 237 ods. 2 zákona o štátnej službe. Kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení a § 11 písm. h) SSP.

8. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

9. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Žalovaný je od poplatkovej povinnosti za podanie kasačnej sťažnosti oslobodený.

10. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

IV.I. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe policajnt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 49 zákona o štátnej službe nadriadený je povinný a) riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov, d) oceňovať príkladné plnenie služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.

Podľa § 238 ods. 3 zákona o štátnej službe účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Podľa § 241 ods. 1 prvej vety zákona o štátnej službe rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní.

IV.II. Posúdenie námietky týkajúcej sa viny za nevykonanie dychovej skúšky

11. Žalovaný v tejto námietke uvádza, prečo sa domnieva, že zo strany žalobcu prišlo k spáchaniu disciplinárneho deliktu. Správny súd sa k tejto námietke vyjadruje na s. 15 - 16 svojho rozsudku. Žalovaný pri tejto námietke neuvádza, v čom správny súd nesprávne právne posúdil vec.

12. Kasačný súd uvádza, že nevykonaním dychovej skúšky u L.. E. P., mohlo prísť k porušeniu povinnosti na strane žalobcu. Z vymedzenia skutku, tak ako to uviedol správny orgán, nie je zrejmé, porušenie akých povinností sa dáva žalobcovi za vinu. Pre určenie porušenej povinnosti nestačí pritom odkázať na § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. a), d) zákona o štátnej službe. Je potrebné porušenie povinností vymedziť a preukázať.

13. V tejto súvislosti nie je pre kasačný súd zrejmé, čo sa žalobcovi dáva za vinu. V kontexte s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia vyvstáva otázka, či sa dáva žalobcovi za vinu nevykonanie dychovej skúšky L.. E. P. alebo neskontrolovanie vykonania tejto skúšky ním podriadenými policajtami.

14. Kasačný súd sa stotožňuje so správnym súdom, že pri tomto skutku sú vážne správnym súdom popísané rozpory. S ohľadom na uvedené vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú.

IV.III. Posúdenie námietky týkajúcej sa oboznámenia sa s rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002

15. Správny súd v bode 57 svojho rozsudku poukázal na skutočnosť, že nebolo preukázané oboznámenie sa žalobcu so všetkými internými predpismi, ktoré sa mu dávajú za vinu. Potreba preukázania tejto skutočnosti je pritom výslovne uvedená v § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe, ktorého porušenie dáva žalovaný za vinu pri všetkých vytýkaných skutkoch.

16. Pokiaľ by kasačný súd aj akceptoval námietku, že žalobca sa riadne oboznámil s rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002 týkajúceho sa povinnosti vykonávať dychové orientačné skúšky dňa 10. marca 2015 (tak ako to uvádza žalovaný), nemožno akceptovať časové vymedzenie skutku nevykonania dychovej skúšky u L.. E. P.. Žalobcovi sa totiž dáva za vinu, že dychovú skúšku nevykonával

v období od 1. januára 2015 do 29. februára 2016. Z dátumu, kedy mal byť žalobca s predmetným rozkazom oboznámený vyplýva, že oboznámenie nastalo až po začatí plynutí časového obdobia, ktoré sa celé dáva žalobcovi za vinu.

17. S ohľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd predmetnú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Navyše opätovne pripomína, že výhrada nepreukázania oboznámenia sa žalobcu s internými aktami, ktorých porušenia sa mu kladú za vinu, nie je limitovaná správnym súdom len na rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002.

IV. IV. Posúdenie námietok týkajúcich sa hodnotenia U.. U. X., bodového hodnotenia dvoch príslušníkov policajného zboru a povinnosti disponovať splnomocnením

18. Kasačný súd pri uvedených námietkach opätovne poukazuje na bod 57 rozsudku správneho súdu, kde sa konštatuje, že interné predpisy, ktorých porušenie dáva žalovaný žalobcovi za vinu nie sú voľne dostupné a nie sú ani súčasťou administratívneho spisu. Kasačný súd, rovnako ako ani správny súd, bez týchto predpisov nemohol závery správneho orgánu a žalovaného týkajúce sa údajných skutkov žalobcu vyhodnotiť.

19. Žalovaný v kasačnej sťažnosti v rámci týchto námietok duplikuje svoju argumentáciu uvedenú v odôvodnení rozhodnutí vydaných v administratívnom konaní. Priamo tým však nenapadá právne posúdenie veci správnym súdom.

20. Kasačný súd pripomína, že kasačná sťažnosť je opravným prostriedkom voči rozsudku správneho súdu. Úlohou kasačného súdu je preto v medziach kasačnou sťažnosťou namietaných dôvodov posúdiť, či rozsudkom správneho súdu nebol porušený zákon.

21. Časti kasačnej sťažnosti špecifikujúce posudzované námietky však priamo nenapádajú právne posúdenie veci správnym súdom. Ich znenie sa javí ako opätovná snaha o obhájenie toho, že žalobca skutky, ktoré sú mu kladené za vinu spáchal. Posudzovanie viny a trestu však nie je úlohou správneho súdnictva a následného kasačného konania.

22. Vo vzťahu k predmetným námietkam kasačný súd považuje za kľúčový bod 57 rozsudku správneho súdu, ktorý však žalovaný svojou kasačnou sťažnosťou nespochybuje.

IV.V. Posúdenie námietky týkajúcej sa dostatočného podkladu pre rozhodnutie vo veci

23. Podľa § 241 ods. 1 zákona o štátnej službe rozhodnutie musí vychádzať zo skutočného stavu veci. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že za zistenie skutočného stavu veci zodpovedá správny orgán.

24. Žalobca má v konaní právo navrhovať dôkazy podľa § 238 ods. 3 zákona o štátnej službe, avšak ich vykonanie je na úvahe správneho orgánu zodpovedajúceho za zistenie skutočného stavu veci.

25. Kasačný súd sa stotožňuje s bodom 78 rozsudku správneho súdu, podľa ktorého správny súd vychádzal iba z protokolu o výsledku úradnej kontroly. Za určitých okolností je možno pripustiť, že takýto dôkaz bude dostatočný, pokiaľ bude preukazovať skutočný stav veci. Za predpokladu, že sú ale v konaní nejasnosti a pochybnosti, je nutné vykonať ďalšie dokazovanie. Príkladom je dokazovanie v tom smere, či žalobca bol riadne oboznámený s internými predpismi, ktoré sa mu dávajú za vinu. V administratívnom spise tiež absentujú interné akty, ktorých porušenia sa mal žalobca dopustiť.

26. Správny súd v bode 78 rozsudku správneho súdu skonštatoval, že skutočný stav veci správnymi orgánmi nebol dostatočne zistený. Kasačný súd sa so zreteľom na uvedené v predchádzajúcom odseku stotožňuje s týmto tvrdením správneho súdu a námietku žalovaného vyhodnocuje ako nedôvodnú.

IV.VI. Posúdenie námietky týkajúcej sa zohľadnenia protiprávnych konaní pri ukladaní pokút v minulosti

27. Z disciplinárneho rozhodnutia vyplýva, že správny orgán bral do úvahy ako jednu z okolností pri ukladaní disciplinárneho opatrenia dve výčitky uložené žalobcovi v roku 2015 a disciplinárne opatrenie uložené v roku 2016. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 84 rozsudku správneho súdu, podľa ktorého nie je v disciplinárnom rozhodnutí špecifikované, kedy mali byť výčitky presne uložené.

28. Podľa § 56 ods. 3 zákona o štátnej službe bol správny orgán povinný pri ukladaní disciplinárneho opatrenia povinný prihliadať aj na doterajší postoj žalobcu k plneniu služobných povinností. Z tohto dôvodu je potrebné minimálne uviesť aj pre účely posúdenia zahľadania podľa § 61 ods. 1 zákona o štátnej službe, kedy jednotlivé disciplinárne opatrenia, prípadne výčitky boli uložené.

29. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú.

IV.VII. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

30. Kasačný súd sa z popísaných dôvodov nestotožnil s námietkami žalovaného voči rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. (1) v spojení s § 167 ods. 1 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd priznal úplnú náhradu trov kasačného konania žalobcovi, nakoľko bol v kasačnom konaní úspešný.

32. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.